

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 9.

Niende Session.

4de Møde.

Mandagen den 5te October Aften Kl. 7.

(Fortsat)

Gomard (forts.): Jeg skal, idet jeg vil gaae lidt nærmere ind herpaa, udtale hvad jeg har tænkt mig i denne Henseende. Jeg har tænkt mig, at man kunde fastsætte 4 eller 6 Uger som den højeste Tid, en jevn duelig Arbejder burde behøve for at forfærdige denne Mesterprøve, og naar dertil kom, at han ikke bebyrdedes med andre Udgifter end saadanne, som ere absolut nødvendige, saa indseer jeg slet ikke, hvorfor man ikke godt kunde beholde disse Prøver, idetmindste for en Tid. Jeg troer, det vilde tilfredsstille mange næringsdrivende Borgere, om man ordnede Sagen paa en saadan Maade. Vel skal jeg villig indrømme, at Mesterprøverne i og for sig ligeoverfor Publicum ikke betyde Noget, eller idetmindste ikke ret Meget, men ligeoverfor de nu etablerede Haandværkere betyde de en heel Deel, og det vil vel heller Ingen nægte.

Det er blevet udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl), at det var Concurrencen, de frygtede; jeg troer, de frygte den ikke uden Grund, jeg troer virkelig, der er Grund for Haandværkerne til at frygte for, at denne Concurrence inden ret lang Tid vil blive saa stærk, at mange af dem, der nu sidde og have deres tarvelige Udkomme ved det Haandværk, hvori de i sin Tid have gjort Mesterstykke, ville ikke længere finde dette tarvelige Udkomme, og maaskee falde Communen til Byrde, og det Samme

kan let blive Tilfældet med flere af de Nye, der tiltræde. Altsaa jeg maa udtale det her ikke alene som min Mening, men som den Mening, jeg troer der gjør sig gældende hos grumme mange af vore næringsdrivende Borgere, at Duellighedsprøven bliver bibeholdt, men at den simplificeres saa meget som muligt, at Udgangen til selvstændigt Erhverv ved at aflægge Duellighedsprøve bliver saa let, som det nogenlunde er gjørligt. Jeg kan forøvrigt ikke finde, hvad en anden æret Taler har ytret, at det var saa forkeert eller uheldigt, naar den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) meente, at naar en Haandværker havde opnaaet en ældre Alder, saa kunde han faae Udgang til at blive selvstændig Næringsdrivende uden at aflægge Prøve. Jeg har tænkt paa noget Lignende; jeg har tænkt paa, at naar man bibeholdt Mesterprøven, saa maatte man ved Siden deraf tillige bibeholde Frimesterrettigheden, og at de først kunne indtræde med en højere Alder f. Ex. 30 eller 35 Aar, og at disse Frimestere ikke blev stillet saa daarligt, at de kun havde Ret til at arbejde med deres egne Hænder, men at de som Regel idetmindste maatte have Tilladelse til at have een Arbejder; hvor det var fornødent endog saa to; dette troer jeg, at man paa den Maade kunde komme ud over. Jeg har nemlig her særlig tænkt paa saadanne Haandværkere, som man i Haandværksstanden kalder for „troe Slid“, det er saadanne Personer, som staae og slide Dag ud og Dag ind, ere ganske fortrinlige som simple Arbejdere, men naae aldrig en saadan Færdighed, at de kunne levere et endog saa simpliceret Mesterstykke, og hvis man ikke sørger for dem gennem Lovgivningen, hvis Mester-